

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/25835 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 29 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 augustus 2007, verzonden op 30 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

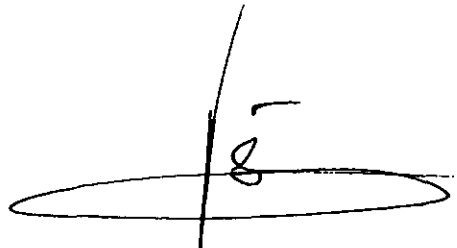
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 november 2007

282.

Verzonden: 1 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIJF

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nieuwzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/25835

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Nepalese nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. R. Kakes, advocaat te Lemmer,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. F.H. Postma, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 16 mei 2007 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 22 juni 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 22 juni 2007 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld. Bij brief van 23 juli 2007 heeft eiser de gronden van beroep ingediend.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 27 augustus 2007. Eiser is aldaar niet in persoon verschenen en evenmin zijn gemachtigde, met kennisgeving. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 07/25835

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft eerder, te weten op 6 oktober 2004, een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 8 maart 2005 is deze aanvraag afgewezen. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Maastricht, heeft bij uitspraak van 29 mei 2006, Awb 05/13797, het hiertegen gericht beroep van 29 maart 2005 ongegrond verklaard. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van 5 oktober 2004 onherroepelijk geworden, nu tegen voormelde uitspraak geen hoger beroep is ingesteld.

Eiser heeft vervolgens op 15 november 2006 een tweede aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 21 november 2006 is deze aanvraag afgewezen, onder verwijzing naar de beschikking van 8 maart 2005 en op grond van artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (Awb). Bij uitspraak van 14 december 2006 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, is het tegen die beschikking ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om voorlopige voorziening afgewezen (Awb 06/56985 en Awb 06/56987). Tegen die uitspraak is hoger beroep ingesteld. Bij uitspraak van 12 januari 2007 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) het hoger beroep ongegrond geacht en de aangevallen uitspraak bevestigd (200609201/1). Daarmee staat de beslissing van 21 november 2006 in rechte vast.

Vervolgens heeft eiser op 16 mei 2007 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 22 juni 2007 is afgewezen. Laatstgemelde beschikking ligt thans ter beoordeling voor.

2.2. Eiser heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 16 mei 2007 de volgende documenten ten grondslag gelegd.

1. Verklaring van 17 maart 2007 van de voorzitter van de Nepalese Rode Kruis Vereniging te Baglung.
2. Verklaring van 3 februari 2007 van de voorzitter van de Nationale Commissie voor Mensenrechten.
3. Verklaring van 12 juni 2006 van het hoofd van het politiebureau te
4. Verklaring van 29 mei 2006 van de secretaris van het kantoor van het Shree village development comité.
5. Verklaring van 13 augustus 2007 van het schoolhoofd van de middelbare school te
6. Nepalese identiteitskaart van eiser.

Met de documenten als genoemd onder 1 tot en met 4 heeft eiser beoogd aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst problemen heeft gehad met zowel de maoïsten als de Nepalese overheid en dat eiser bij terugkeer naar Nepal een reëel risico loopt op strijd met artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Met de documenten 5 en 6 heeft eiser beoogd zijn identiteit en nationaliteit aannemelijk te maken.

Zaaknummer: Awb 07/25835

blad 3

2.3. Verweerder heeft de aanvraag, onder verwijzing naar de beschikkingen van 8 maart 2005 en 21 november 2006, met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Daarbij is overwogen dat de aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet kunnen worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6 Awb.

2.4. In de gronden van beroep heeft eiser het volgende aangevoerd tegen de beslissing van verweerder. Eiser zit in bewaring, zodat hem niet kan worden toegerekend dat hij geen originelen van de documenten als genoemd onder 1 tot en met 4 heeft overgelegd. Eiser heeft eenduidige verklaringen afgelegd over de wijze van verkrijging en de inhoud van de ingebrachte documenten. De documenten zijn afkomstig uit objectief verifieerbare bron, nu op de documenten de instanties vermeld zijn, die de documenten hebben afgegeven. Er dient dan ook te worden uitgegaan van de authenticiteit van de documenten, ook al zijn ze in kopie overgelegd. Met de overgelegde documenten heeft eiser aannemelijk gemaakt dat hij in Nepal wordt gezocht door de autoriteiten. Gedwongen terugkeer van eiser naar Nepal is strijdig met artikel 3 EVRM, nu hem een onmenselijke behandeling wacht van zowel de zijde van de Nepalese overheid als van de zijde van de maoïsten. De medische situatie van eiser is zodanig ernstig dat het voor hem onverantwoord is om te reizen. Ten onrechte heeft verweerder niet onderzocht of artikel 64 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) op eiser van toepassing is. De bestreden beschikking is in strijd met het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel. De algehele mensenrechtensituatie in Nepal is zodanig ernstig dat het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid is geïndiceerd. Niet valt in te zien waarom een dergelijk beleid nog altijd niet gevoerd wordt.

Beoordeling van het beroep

2.5. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 29 mei 2006 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Maastricht, in rechte is komen vast te staan dat eiser niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat eiser bij uitzetting naar Nepal geen reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 EVRM en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. De aanvraag van 16 mei 2007, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000. Ingevolge voormeld artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt onder 'herhaalde aanvraag' verstaan: een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

2.6. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2.7. Ter beoordeling aan de rechtbank staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de ABRS, slechts of eiser ter onderbouwing van zijn aanvraag van 16 mei 2007 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om terug te komen op de reeds onaantastbare beschikking van 8 maart 2005. De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds

Zaaknummer: Awb 07/25835

blad 4

eerdere aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.8. Volgens vaste jurisprudentie van de ABRS vormt een door een vreemdeling overgelegd document geen nieuw gebleken feit of omstandigheid, indien niet vast kan worden gesteld dat sprake is van een authentiek document. De rechtbank wijst in dit verband op de uitspraak van 25 september 2003, 200304202/1, JV 2003, 504 en (wederom) bevestigd bij uitspraak van 23 oktober 2006 van de ABRS, 200605486/1, JV 2006, 447. Uit de jurisprudentie van de ABRS leidt de rechtbank af dat om de alsnog door de vreemdeling overgelegde documenten als nova te kunnen aanmerken, die documenten dienen te kunnen worden aanvaard als objectieve bron die de feiten, gesteld in het asielrelaas, bevestigt, zodat het oordeel over de aannemelijkheid van het relaas in het licht daarvan opnieuw onder ogen moet worden gezien. Van een dergelijke objectieve bron is in het geval van overgelegde documenten geen originelen voorliggen en de authenticiteit van die documenten derhalve niet kan worden onderzocht, geen sprake.

2.9. De rechtbank is van oordeel dat alle door eiser overgelegde – verkregen van zijn vriend – documenten niet kunnen worden aangemerkt als nova, reeds niet nu tussen partijen vaststaat dat die documenten kopieën betreffen. Door eiser zijn geen originelen van bedoelde documenten overgelegd. De omstandigheid dat eiser nu in bewaring zit, doet daar niet aan af. In de bestuurlijke, noch in de beroepsfase is komen vast te staan dat eiser wel originele documenten overgelegd heeft. Bovendien is in de gronden van beroep gesteld dat de documenten als authentiek dienen te worden beschouwd, “ook al zijn ze in kopie overgelegd”. Nu van de door eiser als nova ingebrachte stukken geen originelen voorliggen en de authenticiteit van die stukken derhalve niet kan worden onderzocht, is geen sprake van documenten, afkomstig van objectieve bronnen.

2.10. Daarenboven geldt het volgende. Voor zover eiser met het overleggen van document 5 beoogd heeft zijn identiteit aan te tonen, geldt ten aanzien van dat document, evenals met betrekking tot document 6, dat de identiteit van eiser door verweerder tijdens de eerdere procedure(s) niet in twijfel is getrokken, zodat ook om die reden met het overleggen van bedoelde documenten geen sprake is van nova.

2.11. Ook overigens is de rechtbank niet gebleken van nieuwe feiten en/of omstandigheden.

2.12. Naar het oordeel van de rechtbank is het beroep van eiser op artikel 3 EVRM niet, dan wel onvoldoende onderbouwd is, zodat de rechtbank daarop niet ingaat.

2.13. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag van eiser terecht afgewezen op grond van artikel 4:6 Awb, onder verwijzing naar de beschikkingen van 8 maart 2005 en 21 november 2006.

Zaaknummer: Awb 07/25835

blad 5

2.14. De rechtbank ziet geen aanleiding in te gaan op eisers stelling dat verweerder ten onrechte geen categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Nepal voert, nu die stelling naar het oordeel van de rechtbank niet, dan wel onvoldoende is onderbouwd. Bovendien is in de eerder genoemde uitspraak van 14 december 2006 door de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, reeds geoordeeld over diezelfde stelling van eiser. De rechtbank verwijst in dit kader naar rechtsoverweging 2.12. van die uitspraak.

2.15. Het beroep van eiser op artikel 64 Vw 2000 gaat buiten de omvang van onderhavig geding om, nu daarin uitsluitend ter beoordeling ligt de vraag of verweerder de aanvraag van 16 mei 2007 van eiser terecht heeft afgewezen. De rechtbank zal dan ook niet ingaan op de stellingen van eiser, voor zover betrekking hebbend op artikel 64 Vw 2000.

2.16. Uit al hetgeen hiervoor is overwogen volgt dat het beroep ongegrond dient te worden verklaard.

2.17. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.L. Vucsán en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H.M. Eleveld als griffier op 29 augustus 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 30 AUG 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
van Nepalese nationaliteit

Dossiernr:

0410-06-0387

V-nr:

Procedurenr:

07/ 25835

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op : , van Nepalese nationaliteit, thans
verblijvende in de Detentieboot te Dordrecht, te dezer zake domicilie kiezende te
Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur
Mr E. Ebes die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen
van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep
zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 22 juni 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 22 juni 2007. Bij zijn uitspraak van 29 augustus 2007, verzonden op 30 augustus 2007, heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 29 augustus 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

BRUINSMA ADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS GRONINGEN D.D. 29 AUGUSTUS 2007**

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

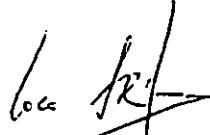
Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat nu van de door appellant als nova ingebrachte stukken geen originelen voorliggen en dat de authenticiteit van die stukken derhalve niet kan worden onderzocht, er geen sprake is van documenten afkomstig van objectieve bronnen. De Rechtbank oordeelt in de uitspraak dan ook ten onrechte dat verweerder de asielaanvraag van appellant terecht heeft afgewezen op grond van artikel 4:6 Awb.

Als grief I merkt appellant op, dat voor de authenticiteit van documenten die als nova naar voren worden gebracht, niet per definitie noodzakelijk is dat de originelen van diezelfde documenten worden overgelegd. De authenticiteit van de documenten kan immers eveneens aannemelijk worden gemaakt door gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen omtrent de inhoud en de verkrijging van de documenten. Aangezien appellant omtrent de door hem als nova overgelegde documenten eenduidige en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd omtrent de inhoud en de wijze van verkrijging van die documenten, heeft hij met zijn verklaringen de authenticiteit van de documenten aannemelijk gemaakt, ook al zijn de documenten in kopie overgelegd. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

Als grief II merkt appellant op, dat hij in de gronden van het beroepschrift d.d. 23 juli 2007 naar voren heeft gebracht dat hij eenduidige verklaringen heeft afgelegd omtrent de inhoud van de documenten en de wijze van verkrijging daarvan. Appellant heeft aangevoerd dat, gelet op zijn verklaringen, de door hem overgelegde documenten als authentiek dienen te worden beschouwd, ook al zijn zij in kopie overgelegd. In de uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte geen enkele overweging gewijd aan de stelling van appellant dat hij eenduidige verklaringen heeft afgelegd omtrent de inhoud van de documenten en de wijze van verkrijging daarvan. Hierdoor is de uitspraak van de Rechtbank onzorgvuldig.

REDENEN WAAROM: appellant zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 29 augustus 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 27 september 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
mw. Mr E. Ebes